

Min Kjære Anton,

Det er forklarlig du ikke viste om Islandsturen paa forhånd. Det var ikke planlagt, men et uventet indfald da islandingerne forjævn søkte at faa en møde gjest til Nordens dag i Reykjavik. Jy hadde sagt nei, da jz pludselig slog til en dag jz sat alene hjemme efter middag. Telegram og svar og en lykkelig reise. Jy har ejddet hat en saa morsom tur og har meget at fortælle dig istansom de par timer jz fik avsted.

Jy skriver samtidig om arkæologimødet. Du vil se det er vanskeligt for os at koste reise til dette med omgaa dinne rejser til kongressen paa samme regnskap. Det er ogsaa en realitet at vi mudda har foran os et halvt aar arkæologisk arbejde, og vor lts. skal staa til for alle omstændigheder som kan komme fremover naaen. Det blir maakt nok. Forrige gang vi var sammen stik, miste jz paa en betydelig, og det kan jz ikke om efter forskjellige betingelser og lts for den dyre julemaaned. I de saker som skal foretages her jz myge bidrag at gi ad betydning og kan værdigt gi min tilstedeværelse til det som blir vedtatt. Ellers er jz helt klar over at disse møtene der har organisert, har overordnede betydning, alle mest ved sine sammenkomster, og at vi alle samles som kolleger i drøftelse av fælles gjaver, planer og erfaringer. Det er en stor ting naar forholdene mi er slike at vi virkelig spredt paa enkelte steder ad landet. Det er med ro og jz maa holde mig tilbake.

Jeg fortaar lutt din skuffelse med rettsordet, og is var overasket over
infaeldet. Din Kollega fortaar ikke sit eget ord. Det faar mig nær at det
var et haardt slag for dig, og dog er det ikke rogt at du faar tilbage
til arkologien. Der traengs du ogsaa. Du maa ta det som ostetismen i
Athens, hvor den mest fremragende skildre landsforviser og stude for en
minlig tyran. Din indsats som major domus har varet for stude; den har
studeant. Men den har sikkert ogsaa sat spor som navn.

Jeg lykønsker den begge med tilfredshed i nytt hies og glade mig meget
til at komme hos den, faang i Kirkens hvor højmelinsk droppen har
saa mange minder fra unge aar. Frida har stadig mellem mynne plaze
med det skjøre hode, men navn det hellemodig. Ellers faar alle bra.
Kari outop ogsaa til historis lifag, men vi hørn lidt til hunde. - Jeg er
saa fuld af gode oplevelser fra Islandsturen at jeg nok er lykkelig.
Kjær dig, alle gode hilsener til Jule ogsaa

Din ven

Naakon.